

her en Opfattelse, som vi ogsaa her i Landet vil gøre vel i at tilegne os og snarest mulig gennemføre.

Det er det i England som hos os i aldeles utilbørlig Grad ringeagtede Hensyn til Familieforsørgerne, d. v. s. til Hjemmene, hvilket kræves respekteret. Jeg skriver med Vilje ikke, at dette Hensyn har været overset; for lidt har man læmpet sig efter det, baade i England og herhjemme, men det har været agtet ringe. Man har givet en Lømpelse, hvor det gjaldt at tage Skridtet fuldt ud.

Først peges der paa den Straf, Skattelovgivningen i mange Tilfælde sætter paa Indgaelse af legitimt Ægteskab. For en Mand og en selverhvervende Kvinde vil det ofte af Hensyn til Skatten være billigere at leve sammen uden Ægteskab end at gifte sig. Men det turde baade i England og Danmark være en for soleklar Urimelighed! Indtil videre lever vi imidlertid med Urimeligheden.

Større Vægt lægges der dog — og med Rette — paa Skattelovgivningens Stilling til Familieforsørgerne med Børn. Skattefradragene for Børn er meget større i England end i Danmark. 1909 fastsattes det for Forældre, hvis Indtægt ikke oversteg 500 Pd. St., til 10 Pd. for hvert Barn under 16 Aar; 1914—15 forhøjedes Fradraget fra 10 til 20 Pd. og 1915—16 til 25 Pd. — Derovre har Myndighederne altsaa faaet Tid til under Krigen mere end een Gang at behandle denne vigtige Side af Skattelovgivningen. — Hos os er Fradraget som bekendt kun 100 Kr. for hvert Barn under 15 Aar.

Efter en Omtale af Forhøjelserne af Børnefradragene skrives der i Fabiernes Bog^{*)}: „Fradragene svarer naturligvis aldeles ikke til de nødvendige og ønskelige Udgifter for Børn under 16 Aar. Desuden er der slet ingen Lettelser tilstaaet for Børn, der efter det fyldte 16de Aar vedbliver at være uselvstændige, netop i den Alder, hvor den videre Uddannelse og Forberedelse til en senere Livsstilling volder de største Udgifter; og ligeledes heller ingen for Børn, hvis Forældre har en Indtægt paa over 500 Pd. St. Og det kalder vi Statsklogskab! Imidlertid falder Fødselsprocenten mere og mere.“

„Det Spørgsmaal paatrænger sig, om ikke overfor de yderligere Skatteforhøjelser en Bortryddelse af alle disse Uretfærdigheder er paa sin Plads. Som Samfund har vi i høj Grad Brug for Børn, og vel at mærke Børn, paa hvis Opfostring og Opdragelse der anvendes en større og ikke en mindre Del af Nationalindtægten end hidtil. Det er derfor den værste Daarskab og tillige den højeste Uretfærdighed at straffe dem, der gifter sig eller paatager sig Forældrepligter. Det afhjælper man ikke ved smaa lige Begunstigelser for den lavere Middelstands Børn. Hvad vi kræver, er en aaben Anerkendelse af den væsentlige Forskel mellem de enligtsillede og Familieforsørgerens Indtægt.“

For alle Indtægter — af Arbejde eller Besiddelse — under 2500 Pd. St. foreslaas følgende: Den samlede skattepligtige Indtægt, som en Families forskellige Medlemmer opbebarer, deles — hvor der fremsættes Begæring derom — med Familiemedlemmernes Antal, og derefter foretages for hver enkelt af disse de Fradrag, vedkommende vilde have haft Krav paa som enligstillet Person med en Indtægt af samme Størrelse som denne Brøkdelen af Familieindtægten. Til Familien regnes ogsaa fraværende Medlemmer af denne, der helt eller delvis lever paa dens Bekostning.

Lad os tage et Eksemplet fra danske Forhold. Vi tænker os en Embedsmand med 7000 Kr. i Indtægt; hans Hustru har ved Selverhverv 1200 Kr.; der er 4 Børn, af hvilke en er Student og en gaar i Skole, medens de to andre tjener 900 og 1200 Kr. — Familieindtægten er altsaa 10,300 Kr.; den deles med 6, hvilket giver 1716 Kr. pro persona; fra disse 1700 Kr. trækkes som ikke skattepligtige 600 á 800 Kr., og Resten beskattes med den lave Procent, som gælder for en Indtægt paa 1700 Kr. og ikke med den højere, som gælder en enligstillet Persons Indtægt paa 7000.

I England vilde en Familie med denne Indtægt overhovedet ikke komme til at betale Indkomstskat efter den foreslaaede Fremgangsmaade, da Grænsen for Skattefrihed er 130 Pd. St. eller 2340 Kr., hvis 1 Pd. sættes lig 18 Kr. — Dog gøres der i Fabiernes Bog den Tilføjelse, at der uanset Fradragene skal erlægges en Mindsteskat af 1 Pence pr. Pd. St.; med det er saa lidt, at det praktisk talt ingen nævneværdig Rolle vil spille.

For de større Indtægter regnes der med en stigende Skatteprocent, der ved Indtægter paa 100,000 Pd. St. vil komme op paa ca. 80 pCt. Men en Mand med 100,000 Pd. i Indtægt vil jo med de tilbageblivende 20 pCt. endda have 360,000 Kr. aarlig at leve af; saa han klarer sig forhaabentlig.

Andreas Boje.

Diskussionen den 13. Juni.

—O—

Denne korte Diskussion, som Indtm. Steinckes Foredrag gav Anledning til paa Mødet i Aalborg, udgik i sidste Nr. paa Grund af Pladsmangel.

I den efterfølgende Diskussion deltog Overretssagfører Astrid Holten-Bechtolsheim, f. Rickmann, der anbefalede, at man kom ind paa at øve større Sparsommelighed og større Nøjsomhed i Hjemmene. Dette vilde ogsaa lette Forsørgerne ganske betydeligt.

Biskop Ludvigs var i alt væsentlig enig med Indlederen og især glad for hans Lovsang over Ægteskabet og Hjemmene. Har set enligstillede Kvinder tage et heroisk Arbejde op for at opdrage Børnene fornuftigt og godt. Hun burde mødes med Forstaaelse og burde støttes økonomisk. Man burde saaledes sikre hendes Barn Ret til Faderens Navn, hvis hun ønskede dette.

B. Berg-Nielsen, Hjem med de flest mulige Børn er en Lykke, de opdrager paa hinanden. Det er en Rigdom at have Mennesker at holde af. Hvor mange Procent af danske Skatteydere har over 3000 Kr.?

K. K. Steincke: Formentlig 25 pCt. Var kun delvis Tilhænger af et Sparsommelighedssystem, det er en tveægget Dyd. Man vil puge sammen til Børnene. Har ogsaa kendt Tilfælde, hvor enlige Kvinder har taget deres Opgave overordentlig alvorlig, men de Bidrag, der udbetales til den ugifte Moder, maa under større Kontrol. Havde ikke talt om en „gennemgribende Ædruelighedslovgivning“, f. Eks. Forbud, saaledes som Biskop Ludvigs aabenbart havde opfattet det. Det er rigtigt, at det er oprørende af en Mand at forlade Moder og Barn, det er godt med saa stor en Søsken-Barnefædre, naar de er sikker paa, at Barnet er deres, tager deres Ansvar op. De Forhold, hvorunder vor

*) En uvæsentlig Fodnote er udeladt af Citatet.